

[Bernhard Baunsgaard.]

igennem. Samtidig med at jeg siger, at jeg er parat til at undersøge, om nogle af dem eventuelt kan forenkles og fjernes, fordi de ikke bruges mere, mener jeg, at det var rimeligt, at vi under arbejdet inddrog de aftaler, der er truffet med særgrupper om hensigtsmæssighedsordninger. Jeg kan nævne her, at der f. eks. eksisterer ordninger for de honorarer, der udbetales til formand og medlemmer af skyldråd. Det er vist fra 7½ til 10 pct., der er skattefri, alt efter hvor heldig man har været med sine aftaler. Byrådsmedlemmer får 20 pct. skattefrihed for det honorar, der udbetales dem selv. I folketinget har vi fra 6.000 til 20.000 kr. skattefrit. Der er 10 pct. for journalister i København, 5 pct., hvis de bor i provinsen. For radioen gælder der kun 7½ pct. i København, 4 pct. i provinsen. For filmfolkene er det 5 pct. ved radioen og 7 pct., hvis de er beskæftiget andre steder. Præsten har ret til ¼ husassistent, lægen til ½. Skuespillere kan trække 20 pct. fra, når indtægten er lille, og så falder det til 5 pct., når den stiger. Skurpenge er 6 kr. 50 øre pr. dag, og endelig har repræsentanter jo ret til fradrag på 5 kr. i nogle egne af landet, f. eks. Århus, mens det i Skanderborg vist er 22 kr.

Jeg synes, at der i al almindelighed var grund til, at vi kiggede på fradragene, og denne del af arbejdet vil vi gerne være med til. Men at begrænse det lige netop til opsparring til pensionsordninger finder vi lidet rationelt.

Dermed kommer jeg til det andet led. Når nu det lader til, at de politiske partier er interesserede i fra at foretage et fradrag i den skattepligtige indkomst at gå over til at foretage et nedslag i selve den beregnede skat ved visse ordninger, så vil hr. Ømann gerne have lokket os til at gå det skridt videre, at staten giver rabat, sådan at man slet ikke inddrager skatten i det, men simpelt hen lader det offentlige betale ind til forsikrings-selskaber og banker det rabatbeløb, der bliver tale om. Der skal vist ikke megen fantasi til at forestille sig, hvad der vil ske derefter. Der vil komme et krav fra pressionsgrupper her til folketing og til finansminister om at forøge rabatten, sådan at der bliver mindre at betale for den enkelte.

Så er der den anden side. Nu kan det jo

være lidt svært, vi har vel 1¾ million skatteydere, og jeg ved ikke, hvor mange af dem der f. eks. tegner en livsforsikring, hvor de for fremtiden kan vente at få rabat ved, at det offentlige indbetaler til livsforsikrings-selskabet, men tager det blot noget omfang, så kommer vi jo hurtigt op på, at det, der skal indbetales fra statens side, vel vil være omkring ½ milliard kr. Mon ikke der var én eller anden, f. eks. i hr. Ømanns parti, der så ville finde ud af, at så kunne vi jo praktisk socialisere livsforsikringsområdet, når det alligevel blev betalt for så stor en dels vedkommende af det offentlige? Jeg tror, det enten er et særdeles vel gennemtænkt forslag, som ikke-socialister skal holde sig langt væk fra, eller også et meget lidt gennemtænkt forslag, lidt gennemtænkt, for det er da klart, at så må der skulle opkræves endnu flere skatter, end der gøres i øjeblikket, for at kunne betale rabatterne for fremtiden.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann):

Det var dog en gruelig fantasi, det ærede medlem hr. Bernhard Baunsgaard er i besiddelse af. Dette er jo i og for sig et meget freldeligt og meget administrativt betonet forslag.

Jeg vil gerne takke finansministeren for den velvillige modtagelse og også hr. Ove Hansen. Hr. Hans Toft har jeg et par ord til senere.

Vi har jo snakket i mange år om at få forenklet fradragene og forenklet skattelovgivningen i det hele taget. Vi har også snakket om, at det kunne være rart at få ryddet den dér højreside på selvangivelsen, så vi ikke havde disse fradrag, der vækker tvivl, hvilket nemlig ville indebære, at man så kunne indføre en kildeskat, der var endelig for over 80 pct. af landets skatteydere. Det er i og for sig noget af det, jeg har haft i tankerne ved at fremkomme med dette forslag.

Hvis man tænker på de andre ting, der står på den side af selvangivelsen, så er der et rentefradrag, og der kan stå et fradrag for underskud af hus, og der kan stå et lønmodtagerfradrag. Nu er sygekassen jo væk, og fradrag for transport og kontingent er jo indbefattet i lønmodtagerfradraget. Så der er såmænd ikke så langt igen, før man kunne indføre en endelig skat af lønindkomster — de allerfleste er jo lønmodtagere —